

βιβλίο

«ΤΑ ΔΥΟ ΔΑΚΡΥΑ» ΤΟΥ ΜΙΜΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Με τις αντιφατικές όψεις της Ιστορίας -την επαναστατική και τη νηφάλια- ασχολείται στο νέο του βιβλίο ο Μίμης Ανδρουλάκης, φέρνοντας στο φως μια σειρά από άγνωστα γεγονότα, όπως τη μουσική συνάντηση του Αρη Βελουχιώτη, λίγο πριν από το τραγικό του τέλος, με τον Ηλία Τσιριμώκο ΤΗΣ ΤΙΝΑΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ

Από τη μια ο Κωστής -ο σοφός διανοούμενος με καθολική άποψη της Ιστορίας-, από την άλλη η Φένια, μια αιώνια Διοτίμα, μια «Αφροδίτη φυλακισμένη στην πανοπλία της Αθηνάς», με τα στήθη της να κοσμούν τις δύο άκρες του εξωφύλλου του νέου βιβλίου του **Μίμη Ανδρουλάκη**. Τα γυναικεία στήθη μοιάζουν με «δύο μόνο δάκρυα» που συμβολίζουν τη «βίαση μεταστροφή της Τύχης» και επιβεβαιώνουν για μια ακόμα φορά τα δημιουργικά δίπολα στα οποία στηρίζονται κατεξοχήν τα βιβλία του Μίμη, όπου η νίκη εναλλάσσεται με την ήττα και η ανύψωση με την παρακμή. Η γυμνόστηθη στιγμή της Ιστορίας ανασύρει επίσης στην επιφάνεια συγκλονιστικά γεγονότα που την κάνουν να φαντάζει με μια μεγαλοπρεπή όπερα όπως η «Αίντα», μια όπερα που φέρνει στον νου από την *Κάλλας* και τον *Ωνάση* έως τον *Μπάζιλ Ζαχάρωφ*, ο οποίος κατάφερε να πείσει ακόμα και τον Βενιζέλο και να ενώσει τη σκοτεινή πτυχή της Ιστορίας με την πιο φωτεινή. Αλλά και ο συμβολισμός της όπερας «Αίντα», που παραγγέλθηκε στον Βέρντι για να «συμπεριέσει με την πανηγυρική τελετή των εγκαινίων της διώρυγας του Σουέζ», έχει πολλά κοινά με τη μοίρα της χώρας μας, που από την «Ελλάδα της μέθης και της ευφορίας, την Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων» Ξεπese στην Ελλάδα της κρίσης και του μαρασμού. Ας μην ξεχνάμε ότι το όνειρο της διώρυγας του Σουέζ είχε ως πρωταγωνιστή έναν άλλο «εκσυγχρονιστή», όπως αποκαλεί ο Ανδρουλάκης τον Ναπολέοντα, που βγήκε με βάρκα στη «Μεγαλόνησο -την οθωμανική Κρήτη- την ίδια στιγμή που ο σουλτάνος συμμα-

χούσε με τη Συρία και έστειλε τον Αχμέτ εναντίον του!».

Υπάρχουν πολλές άγνωστες συνιστώσες σε αυτό το βιβλίο που μαρτυρούν τις εσωτερικές συνάψεις της Ιστορίας από τον καιρό του Πτολεμαίου μέχρι σήμερα. Χρησιμοποιώντας πραγματικές ιστορικές μαρτυρίες και νοερά μυθοπλαστικά σχήματα, ο συγγραφέας αποκαλύπτει, για παράδειγμα, πώς δημιουργείται το δημόσιο χρέος και η παγίδα του σε βάθος χρόνου, αλλά και πώς οι οικονομολόγοι πέφτουν διαρκώς έξω στις προβλέψεις τους. Την παράσταση στο διπολικό και συνάμα πολύπλοκο αυτό θέατρο της Ιστορίας κλέβουν διάφορα συνταρακτικά γεγονότα που έλαβαν χώρα στις παρυφές, όπως η ολονύχτια συνάντηση του *Αρη Βελουχιώτη* με τον συντοπίτη του «προοδευτικό αστό» *Ηλία Τσιριμώκο*, όπως την αφηγείται ο συγγραφέας, την άνοιξη του '45. Και εδώ υπάρχει ο αντιφατικός και συμπληρωματικός διχασμός: από τη μια η ορμητικότητα, η επαναστατικότητα του *Θανάση Κλάρα*, και από την άλλη η νηφάλια και στωική επισκόπηση του «βενιζελογενούς σοσιαλιστή» *Ηλία Τσιριμώκο*.

Δύο ισάξιες και ισοδύναμες όψεις με τις οποίες φαίνε-

info

Το βιβλίο «Δύο μόνο δάκρυα» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη. Η παρουσίασή του θα γίνει τη Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου στις 20.30, στον Πολυχώρο του Ιανού, Σταδίου 24, στην Αθήνα. Με τον συγγραφέα θα συνομιλήσουν οι Δημήτρης Δημηρούλης και Τάσος Σακελλαρόπουλος. Συντονίζει η δημοσιογράφος Βίκυ Φλέσσα

ται απόλυτα εξοικειωμένος ο πολιτικός και ιστορικός συγγραφέας Μίμης Ανδρουλάκης. Σάμπως να μιλάνε μέσα του το επαναστατικό και αφίκορο κρηπικό κλέος και η ιωνική και βενιζελική στωικότητα σε ένα από τα πιο πετυχημένα βιβλία του για τις δραματικές στιγμές που ζούμε εμείς οι ίδιοι, καθώς καλούμαστε να αποφασίσουμε αν θα αντιπαθούμε με σθένος ή θα αντιμετωπίσουμε με τη λογική τα ιστορικά και πολιτικά διλήμματα ή αδιέξοδα. Ίσως και αυτά τα διλήμματα να είναι σύμφυτα με τα δύο στρατόπεδα που έδειξαν να χαρακτηρίζουν τις σοσιαλιστικές από τη μία και τις εαμοκεντρικές από την άλλη θέσεις της Αριστεράς που πρώτη φορά δείχνει να αναζητά μια νέα διαλεκτική. Και ίσως πίσω από αυτά να κρύβονται οι δύο διαφορετικές φιλοσοφίες της Δύσης και της Ανατολής, από την οποία ξεκινάει και στην οποία καταλήγει το βιβλίο: «Στο αστραφτερό μυαλό του Μάικλ, στο καλογυμνασμένο σώμα του, στην υψηλή αίσθηση των στόχων και του καθήκοντος, σ' όλα αυτά τα χαρί-

σματα φτάνει στα ακρότατα όριά του ο δυτικός ορθολογισμός. Κι όμως, αυτή πώς να το πει, διψά για μια εμπειρία πιο ανατολίτικη, αργόσυρη».